

פנסה סזאק	2.50
אגז מעורב	7.00
קודיה קיזב	4.00
גאס טוקואז	2.00
	<hr/>
	12.50
טיכור	2.00
	<hr/>
	14.50

100	2.00
100	6.00
100	0.50
100	10.50
	<hr/>
	10.00
	1.00
	<hr/>
	11.00

חשבון כוזב

אחד החשבונות המנופחים שהגישה כתבת העולם הזה שהתחזקה למלצרית. לידו — החשבון הנכון. ההפרש בסך 3.50 ל"י, הלך לכיסה. פעולה של השוואת החשבון עם המחירים שבתפריט היתה מגלה ללקוח שנדפק.

החשבון מנופח — אבל לא נעים להם להתחיל להתחכך בגלל כמה ל"י, להיראות קמצנים בעיני הקהל. או מה שיותר גרוע, בעיני ידידותיהם.

היחיד שגילה חוש אורחות למופת, מבין כמה עשרות האורחים אשר נפלו ברשת, היה בעלה של הדוגמנית ונערת-הזווהר ציונה טוכטרמן.

ציונה הזמינה טוסט ושתייה. לא היה טוסט. הבעל, כגינטלמן אמיתי, הורה לי להורות לגיקי שייך בטובו ויזמין את

צריכה להתפרנס, בתוספת כמה פיקסוקים בקשר לעתידה המיקצועי.

האורח פוחד

להיראות קמצן

לא אחר הגניבה הראשונה, החלו הבא עסקים משתפרים בקצב. הקורבן הבא היה זוג צעיר שתפס מחסה באפלולית ש- מאחורי אחד העמודים. הבחורה הסתפקה במיץ אשכוליות, הבחור: סלט מעורב, קארי עוף, בירה. על גרגרנותו שילם עשר ל"י במקום שמונה. בנוסף ללירה ט"פ שהשאיר לי.

הבא בתור. שתי נשים בסביבות ה-30. הזמנה צנועה: סלט מעורב, פיתוח, שתייה. שילמו אצלי שמונה וחצי ל"י במקום שבע.

"שני הצעירים הבחינו שגנבתו מהם, אבל לא היה להם נעים בגלל החברות שלהם"

ולא הבחינו בכלל בניפוח. לא נתנו לי ט"פ סתם מתוך קמצנות. לא כנקמה. עם התקדם הערב, וכן למחרת, בערב השני לעבודתי נוכחתי באמת הפשוטה, או תה מכיר כל מלצר מתחיל: מלצר המוכן לגנוב יכול להצליח — רק בגלל שהקליינט מרשה לו.

בעלה של נערת-זווהר

— אורח למופת

מבחינה זו נחלקים אורחי המסעדות לשניים: אדישים לנושא, שלא מעניין אותם אם הם משלמים, על היוצאה של 30-20 ל"י, עוד שתיים שלוש ל"י, וישנם אלו שמכירים את המחירים, מבחינים ש-

הרמאות: 3.10

הזמרת הנאה בהירה שלום מקבלת הזמנה מהמלצרית המדומה. המחיר ששילמה לא ריאלי: 14 ל"י במקום 10.90.

זאת — בתנאי אחד: שרגליו נושאות אותו. כי זוהי פרנסה מפרכת. ביחוד לי רגליים. לאחר כמה שעות עבודה, חשבתי שזה סופי. משימה או לא משימה. הת- יישבתי על כסא לפוש, לחלוץ נעל ולהקל לרגע את העומס מעל רגלי המסכנות. היה זה גיקי שסיפק עבורי את הרגע

"הקליינט התוכח אתי על חצי לירה — ולא שם לב ששחבתי ממנו שתי לירות"

הקומי במשימה הזו. הוא נכנס כבר כליכך ראשו ורובו למשחק, ששכח שאינני מלצרית של ממש. ברגע שהתיישבתי, הוא הצביע על קבוצת לקוחות שהתקרבה אלי. האין בי בקסדות: "קומי, ציפי, קומי, אין זמן לשבת. לכי תכניני להם את השולחנות."

הנוקמים אורחים אלה — ש אחים — מבחינים ש- חשבון מנופח, אך עוברים על כך בשתיקה בגלל ידידותיהם. ניקמתם: לא נתנו ט"פ

הרמאות: 3.50

גם לתיירים אין חסינות. קבוצת תיירים זו קיבלה מכתבת העולם הזה, תמורת הזמנתם (ששילקו, ויסקו, מלצר אשר גונב מלקוחות מקומיים, בוודאי ובוודאי שאינו נרתע, מלעשות זאת גם לתיירים.

הטוסט עבור אותו במסעדה הסמוכה. כי סוף התפרונו על סנדוויץ צרפתי: לחמניה ארוכה ממולאה בנקניק יקר.

עוד בוס

על הראש

קי טוען שמלצר מרוויח בחודש — יחד עם הטיפים ומה שהוא יכול לסחוב מלקוחות — כאלפיים ל"י נסיוני האישי, ביומיים בהם עבדתי במקצוע, מו- כית שהוא צודק. מלצר חרוץ יכול להיות איש עשיר בארץ הזאת — בחסדי אדישותם של הלקוחות.

כשהגשתי את החשבון, הוספתי למחיר הסנדוויץ (שש ל"י) לירה בקשיש, לירה מיותרת לשתייה, וחצי ל"י לאחוזים שלי. בעלה של ציונה החליט שהמחיר מופרז — בדמיה השתייה שלי. "האחוזים שלך צריי- כים להיות בחצי לירה פחות", אמר בדיי- קנות. "טוב", משכתי בכתפי בחוסר-אונים. "אם דחוק מהאחוזים שלי אתה רוצה ל- הוריד לי חצי לירה". את שתי הל"י ה- אחרות שהוספתי הוא בכלל לא ראה. הוא

בומדאנה אצל טועד זה שכחה ה- מלצרית הטירונית לכ- לול בחשבון שתי ל"י עבור בקבוק בירה, יצאה בכל זאת ברווח של 50 אגורות.